

Driečna Slovenka ✦

Nič to preto, že som teraz
ešte malá panenka;
počkajte len, aká zo mňa
bude driečna Slovenka.

Čítať, písať, pomodliť sa,
to všetko už teraz znám,
a keď som pri dobrej vôli,
veselo si zaspievam.

Hrášok sadiť, bôb okopkať,
petržľaň siať i to znám;
na klinčeky a fialky
osobitnú hriadku mám.

Na jeseň už sľúbenú mám;
praslicu i vretienko,
naučí ma priasť maminka
pekne, hladko, na tenko.

Potom, že ma budú učiť
šiť, variť i šaty prať,
chlebík upievať i koláčik
a bielo plátence tkať.

Všetko, všetko sa naučím,
čo má vedieť panenka,
lebo so mňa musí vyrásť
hodná, driečna Slovenka.

Nesvorní bratia

Svätopluk, kráľ Veľkej Moravy,
majúc synov podeliť v dŕžavy;
zvolal ich jedenkrát do hromady,
aby ich odviedol do vŕšej zvady.

Zväzok prútov postaviac, nech skúsi,
riekol, každý ich zlámať na kusy.
Keď ich žiaden nevládal zohnuti,
rozviazal spojené otec prúty,
a kázal, by po jednom lámali,
tak, riekol: „keď nesvorní budete,
i vy nepriateľom podľahnete.

J. Záborský

Čo ľúbim? ✨

Ľúbim, vrelo ľúbim drahú
predkov mojich otčinu;
prispievať chcem ku jej blahu,
kým mi sily nezhnú.

Ľúbim, vrelo ľúbim tichý
národ, z nehož pošiel som,
národ môj bez zlostí, pýchy,
ľúbim lásky plameňom.

Lásku k rodu, lásku k vlasti
Boh sám v srdce vštepuje,
ona zeme, ľudí šťastí,
jej sa duch môj venuje.

Ján Slávoľub Kršák

Materinská reč v cudzine

Materinská moja reč,
aká si mi milá,
akoby ma moja mať
menom oslovila,
akoby ma lúbajúc
k srdcu privínala,
akoby ma žehnajúc
Bohu porúčala.

Materinská moja reč,
poklad môj v cudzine.
Keď zaspievam piesenku
v sladkej slovenčine,
oči sa mi zalejú
horkými slzami
a srdce sa poteší,
že je Boh nad nami!

Materinská moja reč,
ty mať ubolená,
keď ťa čujem, volil by
padnúť na kolená
a modliť sa zo srdca
modlitbu skrúšenú,
aby ťa Boh potešil
v žiali postavenú.

Materinská moja reč,
ty mať ľútostivá,

keď mi v noci nedá spať
starosť trápenlivá,
len sa s tebou pomodlím,
ach, tak usnem sladko,
ako keď mať ukojí
v kolíske dieťaťko,

Materinská moja reč,
reč mojej otčiny,
v tebe cítim milotu
rodnej mi doliny.
Čujem horu zelenú,
ako spevom hučí,
čujem si mať milenú,
jak ma modliť učí.

Materinská moja reč,
ty reč otcov mojich,
tys' ten svätý majetok,
čo som zdedil po nich.
Ty si mojim domovom
v ďalekej cudzine,
dušu nesieš túžbami
k nebeskej otčine.

Horál